

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historiae ecclesiasticae saeculi ... XVI supplementum

Fecht, Johann

Francofurti et Spirae, 1684

VD17 VD17 3:315948Z

LX.

[urn:nbn:de:bsz:31-122751](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122751)

excudere. In distinctione sæpe cum sensus obscuritate & corruptela erratum est. Quod attinet ad mutationes quasdam in loco de prædestinatione, & maxime in loco de reali communicatione, valdè sollicitus sum, ne reprehendatur, quasi reali communioni detrahamus, nec eam rectè à naturali discernamus. Realis enim declarat personalem unionem sine naturarum commixtione. Naturalis verò miscet naturas & confundit proprietates earum. Sic ergo definienda est realis unio, ut tam humiliato quam clarificato Christo conveniat, & semper unio personalis unitissima cernatur. Divina enim etiam in morte adfuit humanæ, retenta sua integra proprietate. Sunt hæc accuratissimè ponderanda. Sed ego in proximis literis plura de his ad te scribam. Interim vale cum tuis omnibus. Mea uxor ex faucibus mortis vix erepta tuam salutat. Reverenter ex me Dn. D. Superatt. & reliquis fratribus salutem dices. DEUS te servet. Datum festinanter, 19. Februarii, a. 1583.

Ego huc intentus fui, ut realis communicationis vim, contra Nestorianos & Calvinistas exprimerem, & naturalem communionem inde discernere contra Euty-chianos & Suenckfeldianos. Manuscripti mei nullum errorem animadverto.

T. D. studiosiss.

Jeremias Hombergerus.

L X.

S. D. Reverende & Cl. Vir, compater carissime.

TAbellarium hunc minus quàm in proximo itinere oneratum fore spero. Quare ternionem libri Concordiæ XX. deficientem, ipsi trades; & si absoluta est, ad Helmstadiensium censorum sapientiam emendata Apologia, paginas Pp. Ss. & sequentes, cum præfatione adjunges. Cùm superiore autumno à vobis rediens, collegis meis de Helmstadiensium *Concordiæ* indicassem, visum nobis est, epistolâ graviter scripta illos officii sui admonendos esse. Adjunctam igitur epistolam ad eos misimus, quam Reverendo D. D. Kirchnero etiam exhibebis legendam. Vix enim prolatam in Quedlinb. conventu arbitror; de quo, si quod scire amico licet, mecum communicare D. Kirchnerus vel tu voletis, pergratum mihi officium futurum est. Nomina eorum, qui ad archiepiscopum Colonensem à vobis missi sunt theologi, simul adjunges. Vidi his diebus multa, in eum, & Agnetem ipsius Mansfeldicam epigrammata, Coloniz scripta, admodum contumeliosa, quæ certò ipsum depositum & Bavarum substitutum iri, ostendunt. Quæ sit Agnes illa? cujus filia? & qua occasione in illa loca, procul à comitatu Mansfeldico disita, pervenerit: etsi nihil mea

P p p p

hic

interest, tamen à te, si inquirere isthic potes, doceri velim. Nam inter cæteros versus, hic velut intercalaris subinde repetitur : Ut ferrum magnes mea me sic attrahit Agnes. Sed has nugas omitto, & te, cum familia & schola universa DEO commendo. Existimo etiam ad amici officium pertinere, ut indicem, esse isthic quendam, inter convictores tuos, ut audio, qui ad collegam quendam meum, subinde virulentissimè de vobis scribit, quid Narrenbachius, & Kirchnarrus, & alii isthic obscuro theologi, contra doctiss. illos & optimos viros moliantur. Idem ille apud nos carmina in patres Bergenses & alios famosa pangere, & in domo illius patroni & præceptoris sui, tanquam aliunde missa, spargere solebat. Non igitur proflus de nihilo est, quod de Jeremia propheta ille scripsit; eum tot hostes, quot auditores, tot VIPERAS, quot COLLEGAS habuisse. Benè vale, Nonis Martii, 1583.

David Chytræus.

LXI.

Salutem in servatore Christo. Reverende & clarissime

D. Doctor, Domine amice & frater plurimum colende.

SI *μυλαρχολικὴ ἀκρόασις* mea, quæ multos jam menses plus solito me vexat, nota tibi esset, non modò excusatum me facile haberes, qui tot & epistolis & officiis tuis provocatus, tam rarò rescribo, sed etiam mihi ex animo condoleret. Sed de hac re post Pascha coràm pluribus tecum agam, DOMINO volente, ac de multis aliis. Erit enim mihi descendendum Gebulium ad nuptias filix præfecti Alstatini affinis mei, ad quas Memmingenses quidam venient, quibuscum omninò mihi erit colloquendum. Inde non committam, quin ad vos excurram. Interea per hunc M. Adamum Folsium nostrum mitto pecuniam, qua satisfiat Contubernio, pro tribus illis adolescentibus. Quæ verò & tibi & Contubernio pro fratre Petro debeo, ea dissolvam, cum venero, teque admodum oro, ut ne hanc moram ægre feras. De Conventu Quedlinburgensi nihildum audi, & ut in rebus dubiis solet fieri, meo magis, quam spero. Colonienfè negotium, non dubito, vobis perspectissimum esse; nos hic nihil scimus, quam quæ in tonstrinis decantantur, multa tamen sunt, quæ nos valdè reddunt anxios. Gratissimum igitur fuerit, si per otium aliquid significaveris, maxime ut habeam, quod Reverendo Seni, D. Doct. Sulcero communicem, qui & semper isto officii genere delectatus est, ut scis, & nunc à me multò impensius requirit. Sal. reverenter adscribo D. Collegis tuis, & nomine marito, M. Ulricho, cui, cum venero, levidense quidem, sed tamen affe-

ram